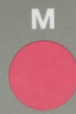

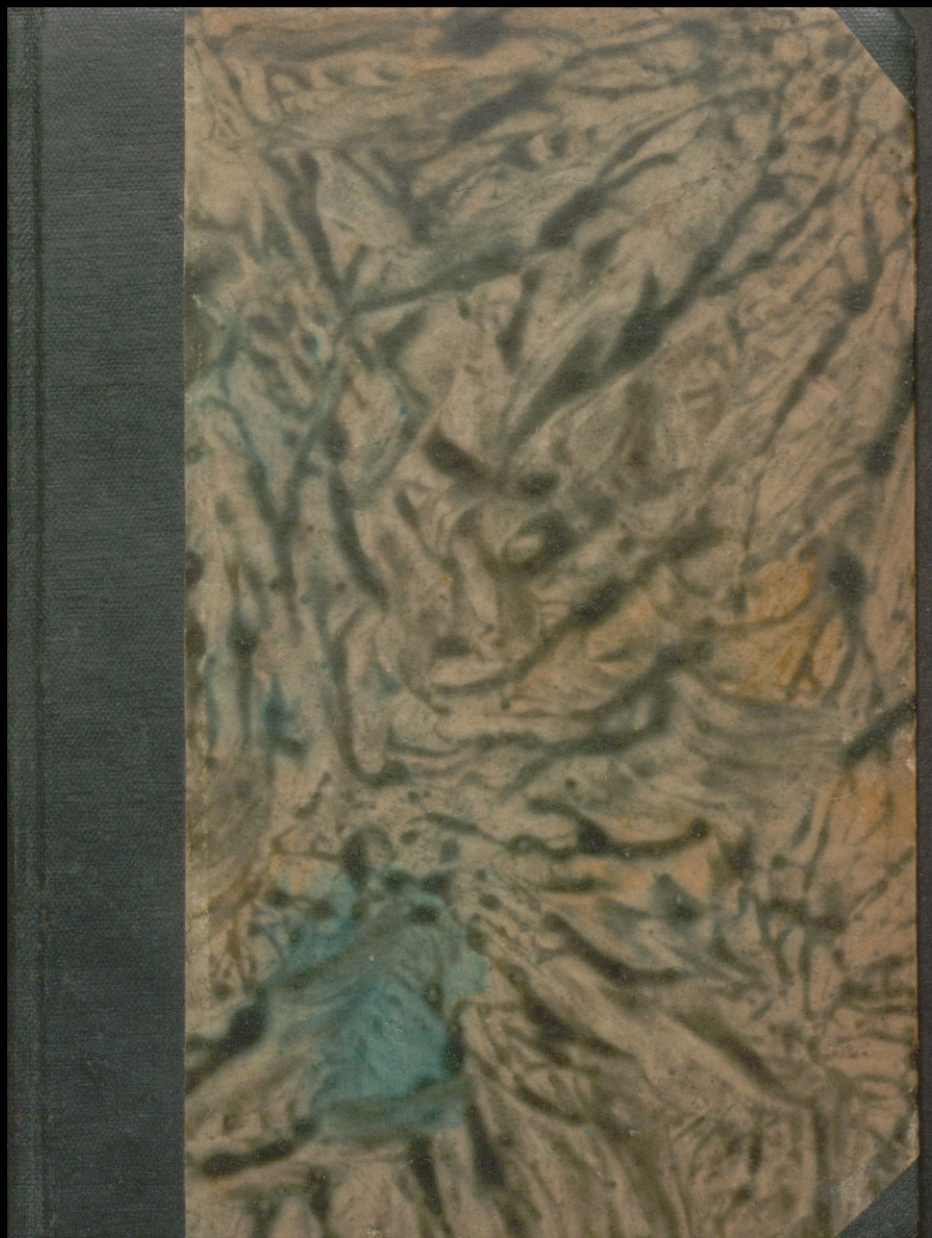
Grey Scale #13

DANES-PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Klasyf.

Sygnatura

2576

ŻYWOT
MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO
W GWIAZDACH PISANY

(ZARYS HOROSKOPU)

Z 20 ILUSTRACJAMI

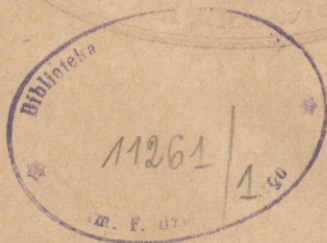
NAPISAŁ
JAN STARŻA DZIERŻBICKI

WYDAWNICTWO „KADRA” — WARSZAWA — 1928 R.

92 (G. T. Andolski)

PRZEDRUK WZBRONIONY.

8170/1

CZŁONKOM
POLSKIEGO TOWARZYSTWA
ASTROLOGICZNEGO

PRACĘ TĘ POŚWIĘCAM.

TEGOŻ AUTORA:

*RADŻA YOGI RAMAKRISZNA — wyd. „Książki
Ciekawe“.*

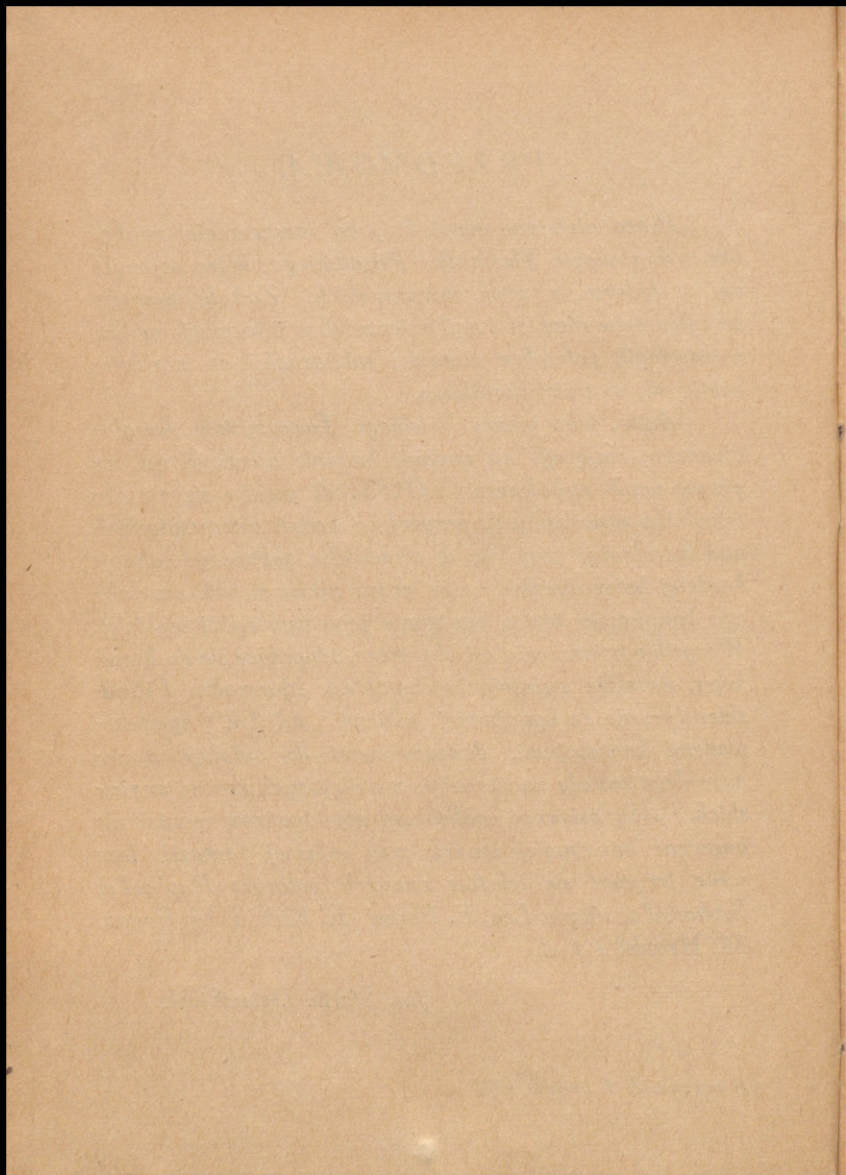
*LEGENDY BUDDYJSKIE — wyd. „Biblioteka Dzieł
Wyborowych“.*

PRZEDMOWA.

Praca niniejsza powstała jako rozszerzenie artykułów o horoskopie Marszałka Piłsudskiego, które pojawiły się w jednym z pism warszawskich. Zostały przytem uwzględnione również i najkonieczniejsze informacje ogólne o astrologii, potrzebne szerokiej publiczności do zorientowania się w treści horoskopu.

Autor, jako prezes Polskiego Towarzystwa Astrologicznego, mającego za zadanie badanie astrologii na poziomie nauki współczesnej (P. T. A. uważa się za poprzednika ewentualnych przyszłych badań uniwersyteckich nad astrologią) czuje się w obowiązku zaznaczyć jaknajbardziej kategorycznie — że praca niniejsza nie zawdzięcza bynajmniej swego powstania jego wyobraźni osobistej. Wszystkie twierdzenia astrologiczne, odnoszące się do horoskopu, wszelkie wyjaśnienia charakteru Marszałka Piłsudskiego — nie są bynajmniej jakimiś „ad hoc” spreparowanymi koncepcjami, dostosowanymi do sytuacji życiowej — lecz zostały zaczerpnięte z najlepszych źródeł angielskich. Aby osiągnąć maksimum obiektywizmu — autor nie puszczał bynajmniej wodzy swej własnej fantazji, lecz ściśle trzymał się tekstów znanych autorów: Raphael'a, Sepharia'l'a, Alana Leo, E. Parker, E. Kirk, I. M. Pagan, M. Heindel i t. d.

Jan Starża Dzierżbicki.

KILKA SŁÓW O ZASADACH ASTROLOGJI

Historja ludzkości nie zna nic podobnie pohańbionego i skalanego nieustannemi nadużyciami i oszustwami — jak astrologja.

Nadużycia te dzieją się od czasów niepamiętnych.

A jednak pod tą pokrywą fałszu i sensacji skrywa się oparta na niezwykle ciekawej teorii przypadku wzniosła nauka „stara jak świat” w dosłownem znaczeniu. Wszak narody całe giną bez śladu — olbrzymie miasta w proch się rozsypują, giną kultury i cywilizacje, zmieniają się religje — a podstawy astrologji są ciągle takie same i nie uległy zmianie od wielu tysięcy lat.

I oto wreszcie — po długim okresie czasu — i nasza nauka współczesna zaczyna się zbliżać szybkimi krokami do stwierdzenia słuszności podstaw astrologji. Dość wspomnieć ostatnie odkrycia fizyków Arrheniusa, Millikana i in.

Na czem polega istota astrologji? Postaramy się to wyjaśnić w krótkości.

Słońce wraz ze wszystkimi planetami tworzy jedną całość — naszego systemu planetarnego — którą możemy porównać z żywym organizmem. Słońce stanowi centrum a zarazem i serce tego organizmu. Niezliczone rodzaje najrozmaitszych emanacyj roz-

chodzą się na wsze strony z tego ośrodka, promieniującego życie, światło, elektryczność, ciepło i t. d.

Fal tych jest ilość nieskończona.

Wszystko co dostrzegamy przy pomocy zmysłów i wszystko co dotychczas zdołała ująć nasza nauka przy pomocy najbardziej nawet subtelnych aparatów — to drobny zaledwie ułamek tych potężnych niewidzialnych, życiodajnych wibracji kosmicznych, jakie nieustannie promieniują ze słońca.

Nie znają one, naturalnie, żadnych ograniczeń — a planety zbierają, załamują i odbijają te emanacje słońca. Tak powstaje potężne niewidzialne „radjo” kosmiczne, tworzą się pola elektryczne, magnetyczne etc.

Otóż — wedle zasad astrologii — wszystkie te najróżnorodniejsze wibracje kosmiczne — utrwała w momencie urodzenia ludzka podświadomość — podobnie do kliszy najczulszej, wyjętej z ciemnego schowanka. Nie potrafilibyśmy się zapewne nigdy zorientować w tem wszystkim — a to z powodu niesłychanej różnorodności tych wibracji, gdyby nie pomyślna niezwykle okoliczność — że wszystkie planety obracają się dookoła słońca na jednej wielkiej płaszczyźnie.

A zatem widzimy je zawsze tylko jak krążą po kole, stanowiącem przecięcie tej wielkiej płaszczyzny. Koło to jest — oczywiście — drogą słońca, księżyca i planet — i nigdy one z niego nie zbaczają. Wobec tego łatwiej już możemy się orientować w wibracjach naszego systemu planetarnego — gdyż rozkład ich i napięcie możemy analizować na podstawie tego koła.

Koło to, zwane w astronomji ekliptyką — przy-
ciąga, rzecz oczywista, od czasów niepamiętnych

uwagę ludzkości. Nie ma w tem nic dziwnego — wszak jest to miejsce, gdzie styka się życie naszego systemu planetarnego z życiem organicznem ziemi.

Wszelkie wibracje planet i słońca dochodzą do nas tylko poprzez to koło — stanowiące, podług zasad astrologji, jakby niewidzialny pas krystaliczny, utkany z eteru kosmicznego.

Jest to jakby nieruchoma harfa bytu, na której mieszczą się wszelkie tony ziemskiego życia i jego możliwości wszelakie.

Bardzo już dawno — wiele tysięcy lat temu — dostrzeżono, że ten pas życia kosmicznego, zwany zodiakiem — składa się z dwunastu równych części — po 30 stopni każda, stanowiących najzupełniej odrębne elementy życia kosmosu.

Te 12 znaków zodiaku — to jakby tony zasadnicze gamy kosmicznej.

Mają one dla życia ziemskiego znaczenie olbrzymie: wszakże działanie i wpływy każdej z planet, a przedewszystkiem słońca i księżyca, zmienia się zupełnie i przejawia całkiem inaczej w każdym ze znaków zodiaku. Jest to zatem zależne od tej części ekliptyki, przez jaką do nas te wibracje dochodzą.

W tem kole zodiaku kręci się ziemia nieustannie — tak, że w przeciągu 24 godzin wszystkie znaki zodiaku przechodzą nad każdym miejscem na ziemi.

Największe znaczenia ma zawsze w astrologji ten punkt ekliptyki (odpowiadający zawsze — rzecz oczywista — jednemu z dwunastu znaków zodiaku), jaki wschodził na horyzoncie w momencie urodzenia danego człowieka. Znak taki bowiem reprezentuje

Koło zodiaku i jego dwanaście znaków wedle
antycznej kamei greckiej.

ograniczające i krystalizujące warunki materji, w jakie dostaje się dusza ludzka w chwili wcielenia — i stanowi jakby materjał, z jakiego dany człowiek został ukształtowany.

Pozycje planet w znakach zodiaku decydują o intelekcie danego człowieka, jego zdolnościach, kolejach życia ziemskiego, majątku, żonie, śmierci i t. p.

Musimy tu jednak uczynić ważne zastrzeżenie:

Astrologja prawdziwa — jako nauka współczesna — nie zna zupełnie fatalizmu — a fotografia nieba, odbita w momencie urodzin na naszej podświadomości — t. j. horoskop — nie jest bynajmniej ciężkiem jarzmem, jakie raz na zawsze zostało wtłoczone na człowieka i ogranicza jego wolę!

Nie jest to bowiem nic więcej, jak tylko klisza kosmiczna naszej podświadomości...

Im bardziej rozwijamy się wewnątrznie i duchowo, im wyżej wznosimy się w abstrakcji — tem silniej wyzwalamy się od więzów i wpływów materji i wydobywamy się z niewoli ślepego losu — i tem skuteczniej uczymy się ten los poznawać i opanowywać go stopniowo.

Trzeba tu jeszcze zaznaczyć, że działanie wpływów kosmicznych w zasadzie jest zawsze dodatnie. Tylko niedoskonałość natury ludzkiej powoduje nasze błędy i klęski. Wszechświat — jest to wszak harmonja wiekuista.

Wpływy astrologiczne można tłumaczyć dwójako — dodatnio lub ujemnie. Jednakże autor bezwzględnie jest tego zdania, że nie należy w niczem ograniczać twórczości ludzkiej i możliwości rozwoju ducha ludzkiego — a wszelkie wyjaśnienia horoskopów powinny być czynione

tylko w sensie jaknajbardziej dodatnim. Ten właśnie system zastosowany jest w pracy niniejszej.

Horoskop — to właśnie ta klisza podświadomości utrwalonych wibracyj kosmicznych. Przedstawia się on zawsze jako koło dwunastu znaków zodiaku z pomieszczonemi w niem planetami.

Punkt zodiaku, jaki wschodził na horyzoncie — to ascendent — reprezentujący ciało danego człowieka. Na środku nieba znowu znajduje się bardzo ważny drugi punkt — kulminujący — który reprezentuje pogląd na świat i zawód.

Przy pomocy skomplikowanych obliczeń dzielimy cały zodiak na dwanaście nierównych części — które stanowią t. zw. domy horoskopu, jakie widzimy na rycinie załączonej. Te dwanaście domów horoskopu dadzą nam odpowiedź na każde pytanie, dotyczące życia ludzkiego. Pierwszy dom mówi o tem, jak wygląda dany człowiek, drugi — jak się przedstawiają jego finanse, trzeci świadczy o jego stosunkach z braćmi, czwarty mówi o końcu życia, piąty udziela nam informacji o dzieciach, siódmy określa ściśle, jaką będzie jego żona, ósmy — na co umrze i t. d.

Dzięki temu — możemy się zorientować w najdrobniejszych szczegółach losu każdego człowieka, którego horoskop został obliczony ściśle i sprawdzony.

Niestety — nie jest to wcale tak łatwo istotnie sprawdzić horoskop, porównać go z wydarzeniami życia i ustalić sekundę urodzenia! Trzeba przy tem rozwiązać wiele równań z trygonometrii sferycznej i nagłowić się nie mało.

Astrologja bowiem jest nauką bardzo skompli-

ZENIT-ŚRODEK NIEBA

Jak wygląda podział horoskopu na „domy“ i co z nich można wywnioskować

kowaną i wymagającą długich studiów, zarówno jak i odpowiedniej praktyki. Jest ona bowiem przedewszystkiem nauką doświadczalną, opartą zawsze na eksperymentach, i nie operuje bynajmniej pustymi symbolami, lecz ma do czynienia z żywymi siłami kosmicznymi, przejawiającymi się jaknajrealniej w życiu, co zawsze można sprawdzić w dowolnej ilości wypadków.

Przykładów na to mamy tyle, ile tylko zapagniemy.

Powróćmy do znaków zodiaku. Jak mówiliśmy, w kole krystalicznym zodiaku ziemia kręci się nieustannie, a znak, jaki wschodzi w momencie urodzin — reprezentuje materjał, z którego dany człowiek został utworzony i wyciska na nim swe piętno...

Wydaje się to wprost fantastycznym — ale... doświadczenie zawsze nam tę prawdę potwierdzi.

Weźmy jako przykład jakikolwiek znak zodiaku — chociażby „Lwa”. Otóż — gdy znak ten wschodzi na horyzoncie — rodzą się wówczas ludzie ognisci, wysokiego wzrostu, mówiący bardzo głośno, o niespożytem zdrowiu, pełni ekspansji i aktywności — wielkiego pojęcia o sobie.

Tak więc gdy wschodził znak Lwa urodził się Bismarck, Albrecht Dürer, Andrzej Niemojewski, Ramsay Macdonald — przywódca Labour Party... i co najdziwniejsze, na twarzy osób urodzonych w momencie wschodzenia znaku Lwa — odbija się też i pewne podobieństwo do głowy lwa — można wszak to dowolnie sprawdzać na fotografiach!

Ciekawą bardzo jest jeszcze taka okoliczność:

O godzinie 3 minut 45 może rozpoczynać się wschodzenie znaku Lwa — i wówczas rodzą się już

ludzie wysokiego wzrostu, potężni i aktywni, jak uprzednio wspominaliśmy.

A kilka zaledwie minut przed tem — wschodził znak Raka — i człowiek urodzony w tym czasie będzie passywny, niewielkiego wzrostu, wzruszający się, bojaźliwy, a na twarzy jego będzie rozlaną łagodność i bierność, rysy zaś mieć będzie „zamazane“.

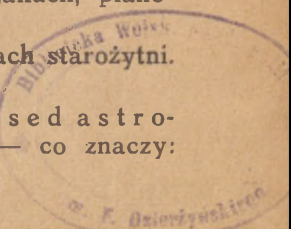
Jak mówiliśmy już — astrologja jest nauką czysto eksperymentalną. Jako taka — prędzej czy później stanie się przedmiotem zainteresowania naszej nauki oficjalnej. Zresztą — należy zauważyć, że nasza astronomja współczesna jest dziecinnie młodą córeczką odwiecznej, liczącej sobie wiele tysięcy lat matki — astrologji. Wszak astronomję oddzielił od astrologji dopiero edykt Colberta w roku 1666! Cóż znaczy półtrzecia wieku samodzielnej egzystencji astronomji wobec więcej niż sześciu tysięcy lat życia astrologji — o podstawach zawsze jednakich — niezmiennych wiekuiście!

Nasza fizyka współczesna i chemja biologiczna stwierdziły już ścisłość podstaw, na których opiera się astrologja. Obecnie istnieje już znaczna ilość książek astrologicznych, napisanych przez doktorów medycyny, inżynierów, profesorów uniwersytetów...

Ale trzeba również dodać, że ciągle jeszcze pod płaszczykiem astrologji dzieją się fatalne nadużycia, a biedna ludzkość jest eksploatowaną przez ignorantów i symulantów bredzących o zodiakach, planetach i t. p.

Dobrze wiedzieli o tych nadużyciach starożytni. Wszak istnieje łacińska sentencja:

Astra non mentiuntur — sed astrologi mentiuntur de astris — co znaczy:

gwiazdy nie kłamią, lecz astrologowie kłamią o gwiazdach.

Polskie Towarzystwo Astrologiczne, składające się przeważnie z ludzi o wyższym wykształceniu — stara się przeciwdziałać tym nadużyciom popełnianym pod płaszczykiem astrologji i dąży do tego, aby stworzyć warsztat pracy astrologicznej na wyżynie współczesnej nauki uniwersyteckiej.

HOROSKOP MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO

Gdy rodził się Marszałek Piłsudski — w roku 1867 — dnia piątego grudnia o godz. 10 m. 23 przed południem — wówczas na horyzoncie miejsca urodzenia (pod Święcianami) wschodził dziesiąty znak zodiaku — potężny Koziorożec.

Znak ten bywa wyobrażanym zazwyczaj jako góra wysoka — na którą wdziera się stopniowo koziorożec i osiąga wreszcie jej szczyt najwyższy.

W znaku tym zawartą jest, wedle starych tradycji astrologicznych — potęga przedziwna. Jest to dziesiąty znak zodiaku (liczba doskonałości), a siły życiowe i realizacyjne ludzkości osiągają w nim swe szczyty.

Wielu uważa go za najsilniejszy ze znaków zodiaku. Ongiś pomieszczano w znaku tym trzy inne... Wszystkie siły zodiaku zostają tu skoncentrowane.

W chwili, gdy słońce w kalendarzu wstępuje w znak Koziorożca — dn. 23 grudnia — dzień zaczyna wzrastać. Znak ten miał od czasów niepamiętnych znaczenie potęgowania się, wzrastania, wznoszenia do zenitu.

Reprezentuje on ogólną sumę zdobytych doświadczeń życiowych, które skoncentrowały się w charakter potężny i władczy.

1867.5/XII.10h.23m.a.m.

Horoskop Marszałka Józefa Piłsudskiego obliczo-
ny i narysowany przez autora

Daje on ludziom, którzy urodzili się w momencie jego wschodzenia wielkie poczucie niezależności, silny charakter, ambicję niezwykłą i zaciętą, ostre odczucie sprawiedliwości i pragnienie gorące osiągnięcia najwyższego stanowiska.

Wielu działaczy państwowych i znakomitych polityków urodziło się w chwili, gdy znak ten wschodził na horyzoncie. Tak urodzili się Poincaré, Hindenburg, Gladstone, Napoleon III i in.

Przedewszystkiem jednak znak Koziorożca oznacza wielką wiarę w siebie i zdecydowanie.

Każdym ze znaków zodiaku rządzi, wedle praw astrologji, jakaś planeta. Otóż Koziorożec jest znakiem potężnego Saturna, w którym storożytność czciła ongiś najpotężniejszego z bogów Olimpu, twórcę świata materialnego, przed którym nic nie istniało...

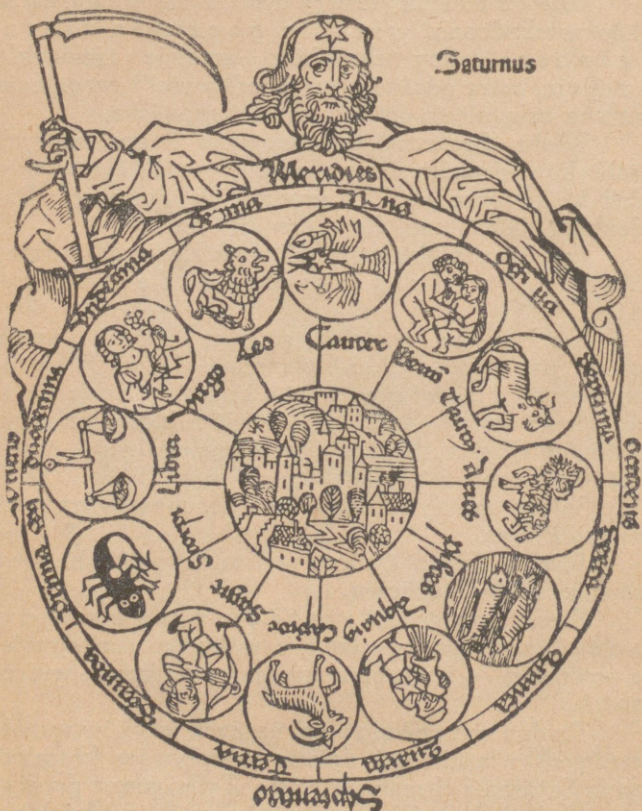
Saturn, zwany przez greków Chronos — oznaczał również czas.

Jest to wielki twórca-realizator, symbolizujący również głębię duchową.

Nieraz swą go też stróżem progów wieczności, zawraca bowiem wszystko, co niedojrzałe, z powrotem — i nie przepuszcza przez wrota wieczności...

Trudno wyrazić słowami naszych języków współczesnych właściwości działania wpływów kosmicznych Saturna i określić je ściśle. Tylko przez przeżycia i uświadomienie można poznać to działanie dokładnie. Jest to wpływ wiążący, ściągający, krystalizujący. Użyty należycie — zamienia się w skoncentrowaną potęgę.

Cierpliwość, pracowitość, czystość i dyskrecja —

Saturn panujący nad ziemią i nad dwunastoma
znakami zodiaku

Karta tytułowa kalendarza z 1499 r. p. t. „Deucz
dractica Baccalarij Johannis Cracoviensis von
Hasfurt“

to charakterystyczne cnoty Saturna. On jest Żniwiarzem Najwyższym — a przeżycia, jakie sprowadza — głęboko ryją swe ślady w duszy ludzkiej...

Jest to wielki czynnik doskonałości. Czeka cierpliwie na stopniowy wzrost ducha ludzkiego, bada i doświadcza każde serce człowiecze — a bez jego wpływów nigdyby dusza ludzka nie stała się stałą, pewną, potężną...

Prastara sentencja mistyczna głosi: „Gdy dusza ludzka staje się dostatecznie silną, aby oprzeć się doświadczeniom, które Saturn rzuca na jej drogę — niebiosa się radują”.

Saturn daje usposobienie poważne, głębokie, myślące i doskonałe zdolności praktyczne.

Człowiek pozostający pod jego wpływem tworzy plany sięgające daleko, wymagające długiego czasu do ich zrealizowania i powoli je wreszcie osiąga, dzięki swej długotrwałej i cierpliwej pracy...

Do znaku Koziorożca odnoszą podręczniki astrologiczne zazwyczaj Indje i Litwę. Rzeczywiście — poważny hindus i zacięty litwin — to doskonali przedstawiciele typu Saturna.

Ujemne działanie znaku Koziorożca przejawia się w pewnej skłonności do ponurości, dzięki czemu zapewne żołnierze nazwali Marszałka „Dziadkiem”.

No — i nie jest to bynajmniej znak łagodny i pokojowy — lecz ostry i wojowniczy.

Niewątpliwie też symbolem astrologicznym Marszałka Piłsudskiego jest Saturn, ten wyobraziiciel dążenia do potęgi i głębi — wielki architekt bytu, krystalizujący wszystko w formy wiążące i trwałe.

W horoskopie Marszałka ten Saturn znajduje się na samym środku nieba i pomieszczonym jest naj-

Symboliczne wyobrażenie rządzonego przez Saturna znaku „Koziorożca“, który wschodził w momencie urodzin Marszałka Józefa Piłsudskiego i stanowi jego „ascendent“.

Drzeworyt z dzieła „Della celeste Fisionomja di Gio. Battista della Porta“ z r. 1627

wyżej, jak tylko być może — a taka pozycja w horoskopie sprowadza i w życiu również wyniesienie najwyższe.

Na to wielkie wyniesienie życiowe wskazuje również cały szereg innych danych horoskopu.

Tak więc rozmieszczenie większości planet nad horyzontem — oznacza zawsze w astrologji, że tak urodzony człowiek wzniesie się wzwyż i będzie żyć na znacznie wyższej skali, aniżeli jego pochodzenie, a wszelkie jego zdolności przejawiają się w życiu z siłą niezwykłą.

Prawie wszystkie planety we wschodniej połowie horoskopu — oznaczają znowu człowieka niezwykle aktywnego i potężnego, który sam stwarza sobie swą sytuację życiową, panuje nad warunkami życia i nad swem otoczeniem.

Analiza horoskopu wykazuje szereg innych cech niezwykłych.

Od czasów niepamiętnych znaki zodiaku podzielone zostały na „cztery elementy”: ogień, powietrze, woda i ziemia. Nie są to jednakże bynajmniej nasze elementy ziemskie — lecz wyższe stany materji, nieznane dotychczas naszej nauce — coś w rodzaju rozlicznych emanacyj eteru kosmicznego.

Dawni alchemicy znali nie trzy stany materji, o których mówi nasza nauka, lecz siedm. Szły one w porządku następnym: stały, płynny, lotny — odnosiły się do naszej materji ziemskiej — a potem następowały elementy astrologiczne — ziemia, woda, powietrze i ogień — odnoszące się do wyższych rodzajów eteru kosmicznego. Rzecz prosta, że te „elementy” wywierają przedewszystkiem działanie psychiczne. Kto ma większość planet w znakach „ziemni” jest materjalistą, kto zaś ma je pomieszczone

w znakach „powietrza” — wykazuje tendencje czy-
sto intelektualne i t. d.

W horoskopie Marszałka Piłsudskiego elemen-
tu materializmu — brak prawie zupełny. Większość
planet pomieszczoną jest w znakach „wody” —
symbolizującej ludzkie uczucia i wzruszenia.

Oznacza to naturę niezwykle uczucio-
wą, tak bardzo wrażliwą — że wszystko się na niej
odbija. Taki człowiek odczuwa wszystko przez swe
uczucia i związanym jest silnie uczuciowo z innymi
ludźmi. Jest to niezwykle charakterystyczną cechą
horoskopu.

Druga natomiast połowa planet pomieszczoną
jest w znakach „ognia” — co oznacza entuzjazm,
idealizm, pasję, zamięłowanie do heroizmu i wielkich
celów. To połączenie uczucia z heroizmem — ele-
mentu „wody” z „ogniem” — wytwarza rzecz prosta
niesłychane napięcie wewnętrzne.

Nie należy przypuszczać, że Marszałek Piłsudski
jest typowym przedstawicielem Saturna. W horos-
kopie tym łączą się we współdziałaniu Saturn
z Jowiszem, Mars z Neptunem.

Saturn wywiera największy wpływ na fizyczną
postać Marszałka. O ile zaś chodzi o jego życie we-
wnętrzne i uczuciowe, rządzi tam niepo-
dzielnie Jowisz.

Wedle zasad astrologii księżyc reprezentuje
osobowość ludzką — to wszystko, co dziedziczymy
po rodzicach przychodząc na świat, naszą podświad-
omość, instynkty i t. p. Z wiekiem stopniowo wpływ
księżycy się zmniejsza — człowiek przewyżcza
dziedziczność i warunki otoczenia.

I oto w drugiej połowie życia dochodzi do głosu

stopniowo wpływ słońca, potęgujący się z wiekiem, który oznacza prawdziwą indywidualność twórczą, prawdziwe ja duchowe człowieka.

Otóż w horoskopie zarówno słońce jak i księżyc pomieszczone są w znakach Jowisza, wyobrażającego szlachetność, dobroć, miłosierdzie i dobroduszny humor — co znaczy właśnie słowo „jowialność” (jowiszowość).

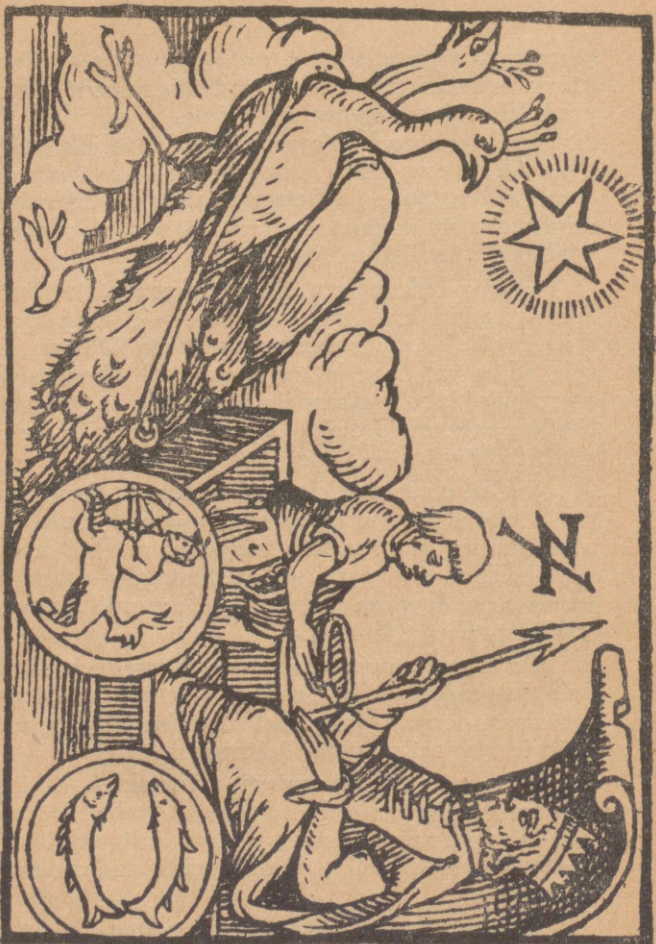
Jowisz był zawsze sławiony przez starożytność jako *optimus, maximus* — najlepszy i największy z bóstw dawnego Olimpu. Taką rolę odgrywał Zeus już w poematach Homera, gdzie występuje jako najbardziej czczony ze wszystkich bóstw panteonu Grecji — bóstwo światłości, prawdy, sprawiedliwości — ojciec bogów i ludzi.

Rządzi on wszystkimi planetami — bowiem jego myśli obejmują wszystko co istnieje, a opieka jego rozciąga się na wszelkie stworzenie. Pod naporem jego boskiej woli drży wszechświat. Na jedno poruszenie brwi Jowisza trzęsie się olbrzymi Olimp, a bogowie spadają z tronów...

On to ustanawia władców i panujących odpowiednio do pragnienia ludów. Gdy pochyli swą głowę — wówczas decyzja jego jest nieodwołalną i nic na świecie nie jest w stanie jej zmienić...

Lecz mimo swej potęgi niezwyklej — jest to bóstwo niesłychanie łaskawe, dobroczynne i miłosierne: zawsze gotów jest wysłuchiwać prośb swych dzieci — ludzkości, i zadawałniać jej pragnienia!

Dawne greckie hymny, kierowane do Jowisza, wysławiają jego wielkość i dobroć — proszą go o różne dobra doczesne, jak np. o deszcz po okresie dłu-

Symboliczne wyobrażenie Jowisza na tronie, ciągnionym przez pawie.
Na kółkach przedstawione oba znaki zodiaku rządzone przez Jowisza
Strzelec i Ryby.

Drzeworyt z dzieła p. t.: „Opus Mathematicum Octo Libros“ Authore
D. Ioanne Taisnierio z r. 1583.

gotrwałej suszy, o wiatr sprzyjający dla żeglarzy, dobrą pogodę wogóle i t. p.

W ręku dzierży piorun wraz z berłem królewskim. Jego ulubionem miejscem są szczyty górskie; był on również bóstwem obłoków, burz i błyskawic.

W astrologji Jowisz oznacza prawo boże, przyrodzone wszelkiemu stworzeniu. Nie jest to bynajmniej coś narzuconego z zewnątrz: prawo to zawiera się w wewnętrznym życiu wszechświata, przenika go i promieniuje od wewnątrz.

Kto idzie za tem prawem, — nie podlega wcale żadnemu przymusowi — lecz tylko realizuje wewnętrzną harmonję bytu. Kto zaś przestępuje to prawo przyrodzone — nie staje się bynajmniej wolnym — lecz popełnia jedynie samowolę. Naprawienie takiego błędu samowoli nie jest bynajmniej karą — lecz tylko koniecznością...

Poznanie tego prawa nie jest uczeniem się, lecz objawieniem wewnętrznym.

Etyka, jaka jest konsekwencją tego wewnętrznego, przyrodzonego prawa stworzenia — nie jest bynajmniej moralizującą — lecz raczej rodzaju dynamicznego. Grzech — to błędne stąpienie, ruch fałszywy, naruszający równowagę.

Cnota nie jest bynajmniej wiedzą — t. j. nie można się jej nauczyć, ale jest mądrością — t. j. objawieniem wewnętrznym.

Jowisz obdarza prawdziwą pobożnością, która nie jest niczem innym, jak ufnością w Wolę Bożą, kierującą wszechświatem.

Wedle praw tej pobożności, dla każdego stworzenia istnieje zasadniczo jakieś miejsce we wszechświecie, gdzie może sobie istnieć i wibrować har-

monijnie z całością bytu, co w pojęciu ludzkim nazywamy szczęściem...

A więc w zasadzie... wszyscy są powołani, lecz w rzeczywistości — tylko bardzo niewielu to poznaje a wówczas wydają się nam oni wybrańcami. Naprawdę jednakże — to oni sami siebie wybrali!

Komu tylko udzieli Jowisz, dobrze sytuowany w horoskopie, całej pełni swej mądrości — temu świat łatwo się poddaje. Sam on bowiem podświadomie tak kształtuje swoją jaźń — że odpowiada ona przyrodzonym prawom bytu i harmonijnie łączy się ze wszystkim, co istnieje.

Dzięki temu Jowisz obdarza zdrowiem, powodzeniem, sławą, zaszczytami, bogactwem, szczęściem we wszystkich dziedzinach, a zwłaszcza w życiu rodzinnem.

Przedewszystkiem jednak obdarza potęgą.

Kto emanuje ze siebie wewnętrzne prawa kosmiczne i prawomocność moralną bytu — za tym ludzie idą instynktownie — w przeciwstawieniu do tego, kto im swe prawa narzuca, odchylane zresztą przez odruchy samowoli.

Jowisz czyni tak urodzonych ludzi szczęśliwymi i lubianymi władcami, głowami rodów, opiekunami, przełożonymi i kierownikami przedsiębiorstw, przed którymi rewolucjoniści, gdy wyrządzają im jaką krzywdę ze „względów zasadniczych programu partyjnego” — tłumaczą się i przepraszają go słowami:

„Ba, żeby wszyscy byli tacy jak pan!”.

Lecz Jowisz tronuje w obłokach. Chociaż wcale się nie wyodrębnia od innych — inni ludzie uważają

„Jowisz i jego dzieci“.
Drzeworyt średniowieczny z r. 1480.

go za nieprzystępnego, a on sam nie odczuwa wielkiej ochoty do zstępowania w świat materji.

Że ludzkość nieustannie popełnia „kroki fałszywe” i przez to popada w nieszczęście — tego on nie jest w stanie zmienić! Nie gniewa się na nich za to — jest tolerancyjnym, gdyż wszelkie moralizatorstwo jest bardzo dalekiem od niego... przeciwnie, wielce lituje się nad każdym cierpiącym, który się do niego zbliża...

Wpływ Jowisza obejmuje mądrość — od najwyższego jej boskiego bieguna — objawienia proroczego — aż do zwykłej mądrości życiowej. Mądrość ta ma zawsze w sobie coś powszechnego, odpowiadającego prawom wszechświata.

O NIEZWYKLE POTĘŻNEM DZIAŁANIU ZNAKU „STRZELCA”

Promienne słońce jest sercem naszego systemu słonecznego. Jemu zawdzięczają swe istnienie wszystkie planety i wszystko, co żyje na naszej ziemi — tak twierdzi nasza nauka. To potężne ognisko światła, ciepła i życia — zajmuje również i w astrologii stanowisko wyjątkowe — reprezentuje bowiem nieśmiertelnego ducha ludzkości i najwyższe wartości wewnętrzne człowieka.

Początkowo wpływ słońca nie jest zbyt silnym w życiu ludzkim — ale gdy nauczymy się przewyżniać ograniczające warunki materji, pochodzenia, otoczenia i t. p. — wówczas — w drugiej połowie życia — wpływ jego coraz silniej się przejawia — i potęguje z roku na rok. Wtedy też rozpoczyna się prawdziwa twórczość człowieka i przejawia się jego indywidualność twórcza, jego ja prawdziwe — tak nieskończenie różnorodne u każdego z nas.

Wobec tego, że wszystkie najwyższe twórcze wartości człowieka koncentrują się na wpływie słońca — działanie jego w horoskopie ma niesłychanie ważne znaczenie.

Można nawet powiedzieć, że położenie słońca jest jakby horoskopem samo w sobie — i na zasadzie

Symboliczne wyobrażenie słońca na tronie.

Drzeworyt z dzieła Taisniera p. t.: „Opus Mathematicum Octo Libros“

7 1582

tylko tej jednej pozycji — można określić prawdziwy indywidualny charakter każdego człowieka...

Spróbujmy zastosować to na przykładzie.

W horoskopie Marszałka Piłsudskiego słońce — skupiające w sobie wszystkie duchowe wartości, wszak pomieszczone jest w znaku „Strzelca”, którego formowaniem zajmował się Marszałek przez całe życie. A zatem „Strzelec”, to ukochane dzieło Marszałka — nie jest bynajmniej czynem przypadkowym — lecz zasadniczo związanym z jego horoskopem.

Już odwieczne teksty greckie twierdziły, że:

„wszystko, co jest w górze — jest również i w dole”. Odnosiło się to do wpływu planet i znaków zodiaku na nasze życie... ale doprawdy trudno znaleźć bardziej jaskrawy przykład na to twierdzenie, jak horoskop Marszałka Piłsudskiego... Wydaje się, jak gdyby w tym wypadku istotnie znaki zstępowały na ziemię i wcielały się w życie ludzkim...

Przyjrzyjmy się bliżej temu potężnemu znakowi zodiaku.

Strzelec (Sagittarius) — to ognisty znak Jowisza — i odpowiada 240—270 stopniom ekliptyki.

Jak widzimy na załączonym średniowiecznym drzeworycie — znak Strzelca wyobrażanym jest symbolicznie jako centaur strzelający z łuku.

W dawnej mitologii greckiej centaury — to typowe dzieci Jowisza. Dzięki swej wielkiej mądrości byli oni wychowawcami bohaterów. W starożytności centaur był typowym symbolem autorytetu i mądrości wszechświatowej.

Napina on swój łuk, aby okazać, że zwrócił już swą uwagę na to, co poczynają ludzie tu na ziemi.

Symboliczne wyobrażenie znaku „Strzelca“ odgrywającego tak niezwykłą rolę w horoskopie Marszałka Piłsudskiego

Drzeworyt z dzieła: „Della celeste Fisionomia di Gio. Batista della Porta“ 1627 r.

Podwójna zaś postać centaury — pół konia — pół człowieka, oznacza przejście świadomości ze stanu niższego do wyższego.

Jest to znak vibracji, transmutacji i zmian — w każdym kierunku, w jakim tylko się jego ogniste siły skierują.

Jest to dziewiąty znak zodiaku — a dziewięć muz dawnej mitologii greckiej wyobrażało ongiś dziewięć stanów duchowych ludzkości — przejawiających się jako genjusz twórczy.

Znak ten stanowi jakby most pomiędzy życiem powszechnem kosmosu, otaczającego nas dokoła — a mózgiem ludzkim i ciałem.

W ludziach rozwiniętych tego typu wszystkie siły psychiczne kierują się z dołu do góry — dążąc do wyższych stanów istnienia. Podstawą tego dążenia jest przedewszystkiem poświęcenie się dla ideału.

Strzelec na wyobrażeniu symbolicznem stoi gotów do strzału ze swym łukiem napiętym. Nie chybi celu!

Symbol łucznika oznacza również ideję wolności — a o ludziach tak urodzonych trzeba powiedzieć, że oni zawsze dążą do celów najwyższych.

Znak ten reprezentuje połączenie w jedno głowy i serca — myśli i uczucia.

Znak Strzelca tworzy w życiu ludzkości, wieszcz, proroków, kapłanów, przywódców wszelkiego rodzaju — a pośród ludzi tak urodzonych rekrutują się ci, co najwięcej ze wszystkich ludzi polegają na sobie i wierzą w siebie.

Jest to wyraz nieśmiertelnej ognistej siły ducha,

najwyższej zuchwałości i męstwa, jakie przejawić się może pośród ludzkości wcielonej.

Niezmordowany, niespokojny duch tego znaku pobudza zawsze człowieka do ruchu naprzód, szuka nieustannie nowych dziedzin, w których mógłby się przejawić i wyrazić — a przedewszystkiem ma na celu rozwinięcie poczucia porządku, prawa, panowania nad sobą i nad innymi.

Wewnętrzna indywidualność takiego człowieka, jego ton zasadniczy — podobny jest do stanu duchowego łucznika, który ma daleki cel przed oczami i wierzy święcie w to, że w końcu go dopnie.

Ma on wysokie ideały, do których dąży z wielkim entuzjazmem i pilnością niezmordowaną.

Uważa też sobie za święty obowiązek, aby nieustannie samemu się rozwijać i dążyć nieprzerwanie naprzód — a również — aby dopomagać innym w rozwoju.

Znak ten reprezentuje nazewnątrz autorytet i zdolność rozkazywania, wskazuje na organizacyjne zdolności człowieka, a również i na konieczność osiągnięcia za wszelką cenę potęgi absolutnej — w pewnym momencie rozwoju.

Lecz mało jest osób w obecnym stadium rozwoju ludzkości, które potrafiłyby wyrazić to, co zawiera ten znak — w całej pełni — i przejawić jego siły duchowe, na razie jeszcze głęboko ukryte!

Ten znak dziewiąty jest bowiem znakiem przyszłości i znakiem przyszłej ludzkości, której myśli nie będą już rozproszone na wszystkie strony — jak nasze — lecz nieomylnie będą kierować się wyłącznie do celów najwyższych — jakie nam wszystkim z czasem osiągnąć będzie przeznaczonem!

Średniowieczny astrolog Drzeworyt Dürera.
Na oparciu wyobrażona kolejność planet
wedle dawnych astrologów

Po zanalizowaniu znaczenia znaku Strzelca w życiu całej ludzkości — musimy obecnie powiedzieć słów parę o charakterze człowieka, jaki urodził się z pozycją słońca w tym znaku.

Jak wspominaliśmy w przedmowie, praca niniejsza nie jest bynajmniej fantazją autora ani też charakterystyką dowolną postaci Marszałka. Każde zdanie określające działanie znaku Strzelca — i opisujące charakter człowieka, który urodził się ze słońcem pomieszczonem w tymże znaku — jest wyjęte ze współczesnych dzieł znanych astrologów angielskich, których nazwy przytoczone zostały w przedmowie.

Jakimże więc charakterem obdarza ta pozycja słońca?

— Szczerym, otwartym, lojalnym, szlachetnym i bardzo aktywnym. Człowiek taki zawsze chce coś działać i czegoś dokonywać — nie tyle w celu wykorzystania owoców tej pracy — ile podając się wewnętrznemu impulsowi do aktywności.

Może on mieć jednocześnie dwie zupełnie różne natury — inną wewnętrzną, a inną zewnętrzną — ale obie niespokojne, dzielne, nieustraszone, beztroskie, ryzykujące, przedsiębiorcze — a jednocześnie nadzwyczaj wrażliwe, czułe i milczące — zamknięte w sobie. Nieraz okazuje pewną drażliwość, która — jak się wydaje — nie ma żadnej widocznej przyczyny. Jest to spowodowane w istocie rzeczy powściągnięciem się wewnętrznem i hamowaniem — gdy obie natury takiego człowieka — wewnętrzna i zewnętrzna, pragną się przejawić jednocześnie.

To też trudno bardzo jest tu urodzonego człowieka zrozumieć należycie i poznać jego naturę prawdziwą...

Jego namiętności są opanowane przez rozsądek i dość spokojne, ale mimo to nieraz bardzo silne.

Postawa władcza, rozkazująca; wyniosły, dumnie usposobiony, dąży do wielkich rzeczy i ma wysokie cele.

Usposobienie jest radosne, pełne nadziei, a nieraz nawet w starości — młodzieńcze, przyjazne, życzliwe dla wszystkich; wykazuje jednak skłonność do popędliwości.

Zachowanie się szlachetne i uprzejme w sposób jaknajbardziej naturalny, w obecności wrogów jednakże, albo też w wypadku gdy zostaje pobudzonym do obrony własnej — może stać się szorstkie i wyzywające.

Sprawiedliwy i wyrozumiały — usposobiony jest bardzo liberalnie.

Gniew jego trwa krótko i nie zostawia najmniejszych śladów.

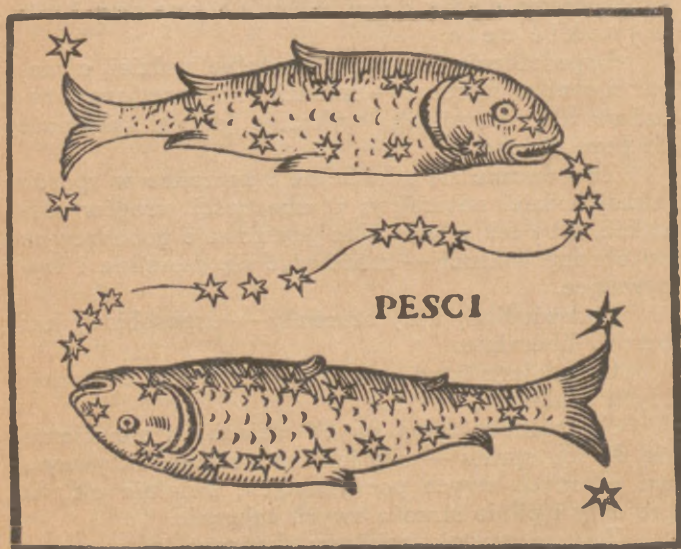
Nie zakłóca życia swych sąsiadów i nie miesza się do ich spraw — ale jest nadzwyczaj aktywnym we własnych swych poczynaniach; świetnie układa projekty i pilnie strzeże swych tajemnic.

Zawsze pragnie najpierw skończyć jedną rzecz, zanim rozpocznie drugą — a wykazuje przytem wielką troskliwość o szczegóły.

Przedsiębiorczy, postępowy, daleko patrzący w przyszłość — zawsze jest dzielny i odważny — za jedynym wyjątkiem: okresu, w którym uniemożliwioną mu jest wszelka aktywność, a jego bystra i przenikliwa myśl nie znajduje zastosowania.

Czasami wydaje się, że taki człowiek ma jedną tylko myśl — jedną — jaka niesie go do celu, który pragnie osiągnąć...

Zawsze mówi prawdę. Jedna myśl go ożywia —

Symboliczne wyobrażenie drugiego znaku rządzonego przez Jowisza — „Ryby“, który odgrywa również wybitną rolę w horoskopie Marszałka

Drzeworyt z dzieła: „Della celeste Fisionomia di Gio. Battista della Porta“ z r. 1627

jedna idea. Gdy musi się zajmować kilkoma rzeczami naraz — staje się roztargnionym.

W każdym swym czynie jest zdecydowanym. Wnioski swe najczęściej wprowadza dzięki swej wielkiej intuicji — przedtem, aniżeli rozważył w pełni ich wszelkie konsekwencje i związane z tem trudności. Pełen ufności potrafi przez zwyciężyć największe trudności.

Dąży zawsze do celów wielkich i wzniosłych, a skutkiem tego nienawidzi wszystkiego co marne, nieuczciwe i niskie.

W dziedzinie życia umysłowego znak Strzelca reprezentuje organizacyjne zdolności intelektu, a jego wpływ przejawia się w umiejętności rozkazywania, dążeniu do zachowywania dyscypliny oraz skłanianiu głowy przed autorytetem, jaki przejawia się w instytucjach społecznych.

Towarzyski, patriotyczny — poddaje się prawu. Wspaniałomyślny, niepodległy, energiczny, chętny do walki — o żywym temperamentie — pragnie stanowiska i władzy.

Do charakterystyki człowieka tak urodzonego należy jego niezwykła aktywność umysłowa.

Nad każdym zaobserwowanym fenomenem życia zastanawia się i wyprowadza wnioski ogólne. Potrafi każdą kwestję — nawet najbardziej zawiłą — doprowadzić do problemów zasadniczych.

W dobrych i sprzyjających warunkach niezwykle szybko posuwa się naprzód w rozwoju duchowym i staje się potężnym ośrodkiem, promieniującym na otoczenie energią, darzącym wszystkich pomocą i światłem duchowym.

Umysł jasny, bystry, orientujący się w sprawach

życiowych bez trudu, asymiluje nowe idee i nowe metody życiowe.

Chociaż łatwy jest w obejściu — prędko można go rozgniewać — jeszcze zaś prędzej ułagodzić i uspokoić.

Zdolny, wynalazczy, wielostronny — potrafi sobie dać radę w najrozmaitszych dziedzinach wiedzy i życia, a dzięki swym zdolnościom organizacyjnym — osiąga doskonałe rezultaty praktyczne.

Słońce w znaku Strzelca daje pragnienie wznoszenia się w karierze życiowej — przez wznoszenie się równocześnie innych.

Bystro wszystko pojmuje, a to, czego się nauczył, ma zawsze w pamięci i potrafi z tego uczynić użytek odpowiedni. Jest dobrym mówcą: — przemawia niezależnie, z wielkiem poczuciem niepodległości, bez dwuznaczników, w sposób perywający.

Czasami jest usposobiony marzycielsko, lubi tematy uduchowione, teologję, filozofję — a nieraz też w samotności poświęca się jakimś studjom i poszukiwaniom.

W życiu codziennem lubi pewną prostotę.

Urodzenie to daje łatwe i naturalne zachowanie się, a przedewszystkiem obdarza nie z w y k ł e m z a m i ł o w a n i e m w o l n o ś c i.

Taki człowiek ceni swą wolność i niepodległość osobistą ponad wszystko w świecie. Raczej wszystko poświęci, aniżeli znosić będzie jakiekolwiek powściąganie lub ograniczanie.

Kochając niezwykle wolność — łatwo wyczuwa i rozpoznaje prawo porządku i harmonji i dąży do ich zachowania. Gdy mu się pozostawi całkowitą wolność — okaże się wspaniałym charakterem.

Średniowieczny astrolog w swej pracowni.
Drzeworyt tytułowy kalendarza astrologicznego
z 1512 r.

Lecz gdy go się ogranicza i powściąga — staje się drażliwy, obraźliwy, nastrojony opozycyjnie — i bardzo trudno wówczas go uspokoić.

Posiadając tak wielkie umiłowanie wolności — jest jednocześnie zwolennikiem całkowitej swobody wypowiedzenia się dla każdego człowieka.

Strzelec ze swym łukiem napiętym ma zawsze jakiś cel przed oczami. Woli idealny od praktycznego.

Chętnie broni jakiegoś liberalniejszego poglądu, wykazuje wielki entuzjazm, a każda sprawa, która leży mu na sercu — ma w nim bardzo gorącego orędownika.

To też szybko osiąga popularność, a otoczenie wiele mu daruje takich rzeczy, jakie były by wzięte za złe komu innemu.

Człowiek tak urodzony lubi autorytet i nieraz staje się jego wcieleniem. Nigdy jednak nie jest w stanie znieść złego autorytetu.

Jak twierdzi starożytna mitologia, pioruny Jowisza zostały wykute przez Wulkana — i potrafią dobrze trafiać do celu! Strzelec również dobrze mierzy — gdyż dzięki swej niezwyklej intuicji — łatwo wyczuwa słabe miejsca w pancerzu przeciwnika i rzadko chybia celu.

To też ludzie pozostający pod wpływem tego znaku lubią dyskusje, argumenty, dowodzenia — a dzięki swej zręczności dialektycznej — są zazwyczaj groźnymi przeciwnikami.

Ognista natura Strzelca nie jest w stanie znieść najmniejszego ograniczenia. Rozgniewany — wie dokładnie, w które miejsce uderzyć!

A jednak, skoro przeciwnik na zasadzie argu-

mentów logicznych dowiedzie mu, że ma słuszość — Strzelec będzie pierwszym, który to uzna i będzie o tem mówić każdemu.

Bardzo towarzyski i dostosowujący się, gdy jednak spotka człowieka zaciętego, fanatyka o ideach wąskich i nieprzemyślanych — wówczas występuje ostro i bezlitośnie.

Jak mówiliśmy — Strzelec dobrze celuje i trafia do celu — we wszystkim, co czyni.

Najgłówniejsza cecha tego znaku, to niezwykła intuicja prorocza, która pozwala mu bardzo trafnie przewidywać zakończenie każdego z jego przedsięwzięć.

Rzadko robi błędy, gdy idzie za swemi własnymi natchnieniami — ale za to napewno wkracza na manowce, gdy słucha rad innych.

Chociaż natura takiego człowieka jest dość impulsywna — lecz jego wielka intuicja — nieomylna w tym znaku — strzeże go od popełniania większych błędów życiowych.

Zawsze patrzy naprzód z usposobieniem wesołym, promiennym — pełen nadziei na przyszłość.

Odczuwa on intuicyjnie, że stany przyszłe będą lepsze aniżeli wszystkie poprzedzające — i to rozbudza w nim potęgę natchnienia — czyniąc go zawsze bardzo przedsiębiorczym, postępowym i proroczym.

Ma on jasno określony sposób wyrażania się, tak, że nie może być co do tego żadnych pomyłek. Jego słowami bowiem kieruje intuicja, odczuwająca bezpośrednio wszystko.

Podświadome nieraz tendencje prorocze tego znaku mogą się też przejawiać w powiedzeniach przypadkowych, które potem — ku podziwowi wszystkich — się sprawdzają.

Strzelec — to znak uduchowienia — i ludzie tak urodzeni w sposób najzupełniej naturalny zwracają się do strony duchowej życia.

Ma on wrodzone zdolności jasnowidzenia — widzi i słyszy takie rzeczy, o jakich inni nie mają pojęcia — i z tego powodu na życie zapatruje się zupełnie odmiennie od reszty ludzkości.

Umysł jego wybiega daleko w przyszłość, a otoczenie nie może najczęściej ani za nim nadążyć, ani go zrozumieć.

Nawet w rzeczach najdrobniejszych szybko przewiduje wydarzenia. Mówi o tem otwarciu w swoich wnioskach i jest najpewniejszym swej słuszności — i tworzy sobie dzięki temu często wrogów — gdyż ludzie zazwyczaj nie lubią, gdy im się mówi prawdę w słowach jasnych i prostych...

Również łatwo powstają nieporozumienia dzięki impulsywności człowieka tak urodzonego. Widzi on tak jasno, a myśli tak szybko, przytem zaś, dzięki swej wrodzonej intuicji tak bardzo pewnym jest swej słuszności — że odrazu kroczy swą drogą, naprzekór zdaniu otoczenia i wszelkim ludzkim przesądom. Wywołuje to naturalnie różne niepokoje i nieporozumienia.

W gruncie swej indywidualności posiada u siebie głęboko religijne i ma przyrodzone skłonności w kierunku rozwinięcia w sobie czci, poświęcenia się dla innych i wogóle dla ideałów, przejawiając uczucia równie intensywne jak szlachećne.

Obdarzony jest wielkiem poczuciem sprawiedliwości, a zamiłowania filizoficzne i religijne wskazują na wyższe ideały duchowe.

W poglądach swych jest zmienny i nieraz nastro-

jony opozycyjnie — nie ma skłonności do prawowierności i legalizmu.

Zamiłowanie do prawdy, pokojowość i sprawiedliwość — oto nadzwyczaj wyraźne cechy charakterystyczne tego człowieka. Tylko bardzo rzadko podejmuje on walkę, nie mając do tego słusznego i sprawiedliwego powodu.

Ognisty, nieraz zbyt pojęliwy — jest naogół sympatyczny; nie ma żadnej zawziętości. Dobroczynny, towarzyski, wrażliwy — chociaż jest bardzo dobrotliwy i unika sporów we własnych sprawach — z wielką odwagą i niezwykle gorliwie walczy o prawa pokrzywdzonych.

Jest bardzo miłosierny względem niesłusznie cierpiących i skrzywdzonych. Jego poczucie sprawiedliwości jest rozwinięte niezwykle silnie. Gdy jest świadkiem jakiejś surowości, stosowanej względem osób innych — odczuwa to tak zupełnie, jakby się odnosiło do niego samego — i wielce się tem czuje dotknięty.

Szlachetny to człowiek, spełniający dobre uczynki, nie troszcząc się bynajmniej o to, czy spotkają się one z należytem uznaniem.

Jedną z najbardziej charakterystycznych cech znaku Strzelca jest — że nie może patrzeć spokojnie na cierpienia innych. Jego pierwszym odruchem jest zawsze pragnienie pomocy i ulżenia cierpiącemu i nie szczędzi w tym kierunku ani czasu, ani pieniędzy, ani też energii.

W tych wysiłkach swoich przyjsia z pomocą innym kieruje się tylko sercem, ale — rzecz dziwna — zazwyczaj spotyka go za to niewdzięczność!

Jego szlachetność i dobroć stale jest wyzyskiwaną przez innych...

Sprawia mu to dużo zmartwień i rani nieraz tak boleśnie — że paraliżuje nawet jego gorące pragnienie służenia i pomagania innym...

Człowiek urodzony pod wpływem znaku Strzelca zawsze jest chętny do poświęcenia się dla ideału i stale przejęty jest jakąś ideą, którą pragnie w czyn wcielić.

Wpływy zaś dobroczynne Jowisza, tak niesłychanie silnie przejawiające się w tym znaku — przejmują go ufnością głęboką i wiarą, że ideał wreszcie zwycięży i wszystkie okoliczności w końcu wezmą dobry obrót.

Nawet w najcięższych czasach nie opuszcza go to uspakajające przekonanie — i ten właśnie nastrój ufności wewnętrznej przyciąga doń wielką ilość przyjaciół, którzy mu pomagają w potrzebie.

Strzelec stoi pośród największego napięcia życia; potrzebuje on przestrzeni dla swego rozmachu i swej radości twórczego czynu. Potrzebni mu są również słuchacze, aby wysłuchiwali jego teoryj.

Łatwo brata się ze wszelkimi typami ludzkiemi — i potrafi od każdego czegoś się nauczyć.

Wykazuje umysł otwarty i jasny — nie zostaje opanowany ani przez doktryny anarchistów, ani przez socjalizm typu sentymentalnego. Wprawdzie jego tendencją zasadniczą jest pogląd na całą ludzkość jako na jedną wielką rodzinę, ale doskonale widzi przecież, że właśnie, o ile chodzi o życie psychiczne — nie jesteśmy bynajmniej wszyscy „wolni, równi i niepodlegli” — lecz większość ludzkości jest związana psychicznie i ograniczona umysłowo w sposób jaknajbardziej pożałowania godny.

Strzelec — znak Jowisza, uważanego przez mi-

Symboliczne wyobrażenie rządzonego przez Saturna i Urana znaku „Wodnika”, pomieszczonego w pierwszym „domu” horoskopu Marszałka Piłsudskiego

Drzeworyt z dzieła: „Della celeste Fisionomia di Gio. Battista della Porta” z r. 1627.

tologię za ojca bogów i ludzi — jest przekonany, że podobnie, jak rodzice i starsi pouczają młodzież i dzieci — tak ludzie mądrzejsi powinni kierować nierozwiniętymi.

Doskonały sportsmen, dobry strzelec, ma specjalną predylekcję do wszelkich prac na powietrzu, podróży po górach, konnej jazdy i t. p. Doskonale odczuwa i rozumie zwierzęta. Nie jest w stanie znosić dłuższego przebywania w miejscach zamkniętych.

Gdy jednak sam lubuje się w wolności i wznoszeniu się zarówno na szczyty górskie jak i życiowe — potrafi również odczuwać nieskończoną sympatię dla ludzi zmuszonych pędzić życie w zamknięciu — więźniów, górników, robotników... I nieraz taki człowiek jest bardzo ostrym reformatorem społecznym, walczącym o ograniczenie godzin pracy ciężko pracujących robotników i poprawienie warunków ich egzystencji.

Skoro raz zajmie się sprawami społecznymi — nie szczędzi żadnych wysiłków, aby zebrać jaknajwięcej koniecznych informacji i wykazuje wiele praktycznych zdolności i zdrowego sensu w zalecanych przez siebie reformach. Bowiem jego teorie nie zostają wprowadzane z przeczytanych książek jedynie — lecz wnioski swe czerpie z bezpośredniego kontaktu z udręczoną, cierpiącą ludzkością.

Jest bardzo otwarty, uczciwy i lojalny względem ludzi, z którymi go los złączył.

Strzelec — to nie rewolucjonista z dołu — lecz z góry. Nie dąży on do tego, aby to, co niższe, wynieść wzwyż, lecz pragnie przeszkodzić, aby rzeczy wzniosłe nie dostały się w marną rękę.

Lubi szerokie horyzonty i nie znosi warunków

zacieśniających. Raczej popadnie w niebezpieczeństwo podlegania przesądom, aniżeli podda się wąskiemu naukowemu pozytywizmowi, albo też tendencjom lub zamierzeniom obliczonym jedynie na korzyści praktyczne.

Dzięki swemu towarzyskiemu i serdecznemu charakterowi zawsze jest lubiany w kołach, w jakich się obraca. Jest towarzyszem, jakiego się chętnie widzi i nie łatwo opuszcza.

A jakie wady przynosi ta pozycja słońca w znaku Strzelca?

Wszystkie astrologje średniowieczne twierdzą jednogłośnie, iż wady te są tego rodzaju, że wszyscy łatwo je wybaczą.

Strzelec nigdy nie czyni innym krzywdy świadomie. Doprowadzony do ostateczności — czasem powie więcej niż pierwotnie zamierzał — i w ten sposób może komuś sprawić wielką przykrość.

Niespokojny, nadmiernie aktywny — czasami taki człowiek jest o wiele za szczery, zbyt otwarty i zbyt pewny siebie.

Nieraz też okazuje pewną drażliwość, co tłumaczy się różnicą jego natur — wewnętrzną i zewnętrzną. Drażliwość ta występuje wówczas, gdy obie natury tego znaku jednocześnie są czynne.

Strzelec jest uważanym w astrologji wogóle za znak podwójny — i ludzie tak urodzeni najczęściej zawierają dwa małżeństwa, wykonują dwa zawody, mają dwa mieszkania i t. p.

Chociaż naogół zachowanie się człowieka urodzonego pod wpływem tego znaku jest przyjazne i uprzejme — potrafi on jednak, jak już o tem wspominaliśmy, również stać się naraz bardzo szorstkim —

zwłaszcza w stosunku do swych wrogów lub też gdy czuje się zagrożonym...

W otoczeniu niesympatycznem — nie jest bynajmniej przyjemnym...

Gniew jego jest jednak zawsze krótkotrwały.

Zbyt silne poczucie niezależności prowadzi do drażliwości i zaciętości.

Nie często choruje — bowiem wpływ Strzelca daje organizm bardzo mocny. Ciało jego jest zdrowe i bardzo zwinne — okazuje zdolności do wszelkich sportów. Lubi spacerować, polowanie, jazdę konno. fechtunek i t. p.

Cechuje go wielka ruchliwość — aż do niepokoju.

Znak Strzelca daje pewną predyspozycję do cierpień płucnych, zaziębień i t. p., a te słabości powstają przez nadmierną aktywność — co powoduje obniżenie się żywotności organizmu — dzięki rozproszeniu sił życiowych.

Wówczas spacerować i ćwiczenia na powietrzu — to najlepsza kuracja dla takiego człowieka, gdyż potrafi on wciągnąć w siebie tyle sił życiowych z przyrody — ile ich potrzebuje.

Ale i w tym kierunku powinno być zachowane umiarkowanie, bowiem i tu Strzelec skłonny jest do przebiegania miary.

Naogół ludzie tak urodzeni są doskonałymi żołnierzami.

W pierwszej połowie życia mają do zwalczania rozmaite trudności — w końcu jednak szczęście im się uśmiechnie.

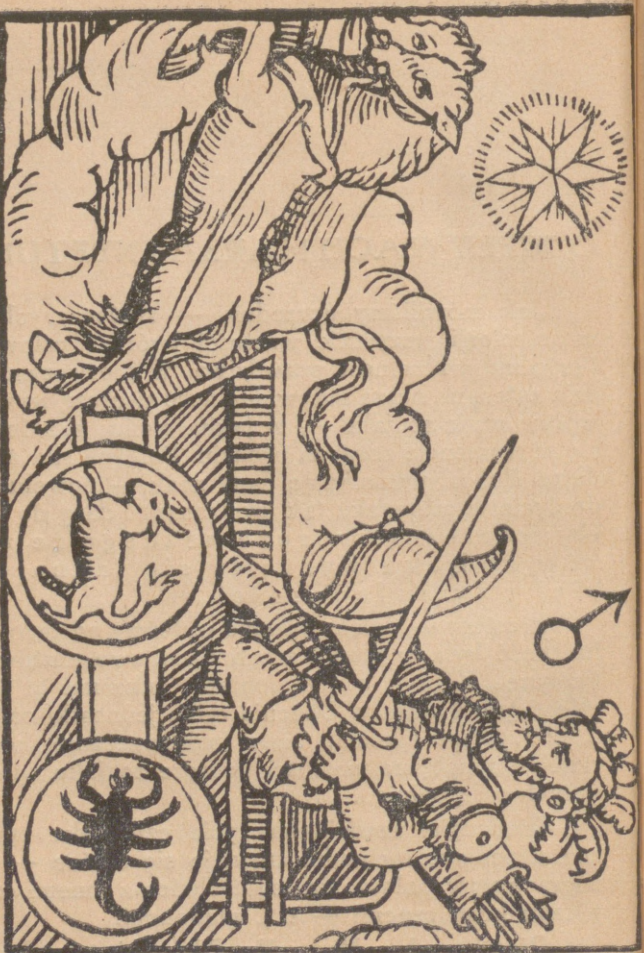
O WPŁYWACH MARSZA I NEPTUNA.

Jak mówiliśmy uprzednio — słońce wyobraża w astrologji wszystkie wartości twórcze człowieka i jego indywidualność prawdziwą. W pierwszym rzędzie zatem na naszą indywidualność twórczą wywiera wpływ znak zodiaku — w jakim słońce znajdowało się w momencie naszych urodzin. Potężna siła życiodajna słońca, przenikając dany znak — powołuje go do życia w człowieku tak urodzonym i dąży do tego, aby wartości twórcze każdego ze znaków zodiaku wyraziły się jaknajpełniej w życiu ludzkości...

Niestety — daleko jeszcze jesteśmy od tego, aby ludzkość była w stanie zrealizować swe możliwości twórcze... Kiedyś, kiedyś dopiero czeka nas ta przyszłość pełna chwały. Obecnie tylko jednostki najbardziej wybitne spełniają swe przeznaczenie kosmiczne — a potężne wartości twórcze zodiaku wibrują w nich całą pełnią...

W drugim rzędzie na życie człowieka oprócz znaku zodiaku, w jakim znajduje się słońce — wywiera wpływ połączenie tegoż słońca z innymi czynnikami kosmicznymi — t. j. planetami.

Otóż horoskop Marszałka Piłsudskiego wykazuje dwa zasadnicze takie połączenia słońca. Jedno —

Symboliczne wyobrażenie Marsa na tronie. Na kołach przedstawione są oba znaki zodiaku rządzone przez Marsa — Baran i Skorpion. Drzeworyt z dzieła P. t.: „Opus Mathematicum Octo Libros“, Autore D. Ioanne Taisnierio z r. 1583.

bardziej materialne i podpadające pod obserwację — z Marsem, a drugie — więcej psychiczne i mniej wyraźne dla powierzchownego obserwatora — z Neptunem.

Chociaż i połączenie słońca z Marsem (konjunkcja) nie jest również pozbawione elementów duchowych. Wszak stara tradycja astrologiczna twierdzi, że najbliższa słońca duża planeta — wywiera wpływ zasadniczy na całą twórczość duchową i reprezentuje cele duchowe danego człowieka. Otóż Mars na planie najwyższym wyobraża poświęcenie się, prawo moralne i ofiarę.

Nie da się zaprzeczyć, że przeciętna publiczność zna Marsa przeważnie tylko jako boga wjny i pa-trona wojskowych...

Mars w astrologii — ta energia życiowa, to niezależność, samodzielność i ekspansja sama przez się. To potężna aktywność — uderzająca w materię i rozszczepiająca ją na niezliczone istnienia poszczególne.

Mars — to siła kosmiczna, umożliwiająca wyodrębnianie się stworzeń — to „*principium individuationis*” rozdziału, a co za tem idzie, walki i wojny.

Słynny filozof starożytności Heraklit powiedział w swych sentencjach:

„Wojna jest ojcem wszystkiego i królem wszystkiego: jednych czyni niewolnikami, a innych wolnymi!”.

„Trzeba wam wiedzieć, że wojna jest to coś powszechnego, a walka istnieje słusznie. Wszystko bowiem powstaje przez walkę i przymus!”.

„Kontrasty odpowiadają sobie wzajemnie, z roz-maitości zaś rodzi się najpiękniejsza harmonia — a wszystko to powstaje drogą walki”.

„Mars i jego dzieci“.
Drzeworyt średniowieczny z 1480 r.

„Niesłusznie mówi Homer: Obyż zanikła walka w światach bogów i ludzi! Wówczas wszystko zaginęłoby również! Nie byłoby bowiem harmonji — gdyby nie było tonów niskich i wysokich — i nie byłoby żywych istnień bez elementu męskiego i żeńskiego, które wszak są przeciwieństwami!”.

Oto jak wołał grecki czciciel Marsa przed dwoma i pół tysiącami lat! Trudno o wspanialszą apoteozę tej potężnej siły kosmicznej!

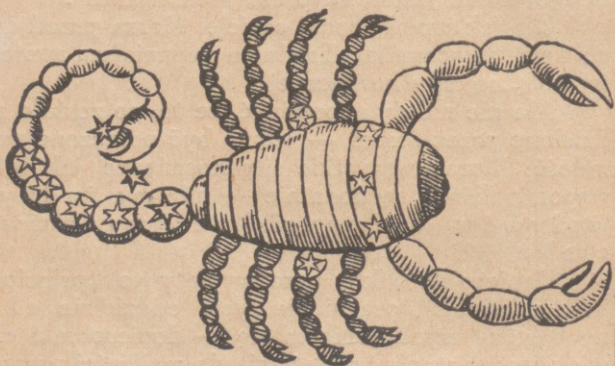
Ale nie należy zapominać, że to, co zostało rozdzielone przez Marsa — winno być połączone przez miłość! Wszak wszystkie siły kosmiczne, jak to już wspominaliśmy, są dodatnie — nie ma żadnych wpływów ujemnych we wszechświecie!

Dopiero ten, kto przezwycięży to „principium individuationis”, pragnienie życia oddzielnie od innych ludzi, wyodrębnienia się — dopiero taki człowiek jest w stanie wznieść się do mądrości prawdziwej.

W horoskopie Marszałka Mars jest kluczem całego jego życia umysłowego, zawodu, intelektu, a nawet podświadomości. Nic też dziwnego, że cała aktywność życiowa Marszałka nosi piętno marsowe, a jego umiłowanie wojskowości potęguje się z wiekiem.

I rzecz dziwna... Mars również jest pomieszczony w znaku Strzelca, w kierunku formowania którego wszak dążyła cała aktywność życiowa Marszałka Piłsudskiego...

To połączenie słońca z Marsem czyni człowieka władcym, daje mu wielką siłę charakteru, obdarza również umiejętnością panowania nad innymi i kontrolowania ich. Oznacza odwagę, siłę wewnętrzną

SCORPIONE

Symboliczne wyobrażenie rządzonego przez Marsa znaku „Skorpiona“, który zajmuje środek nieba w horoskopie Marszałka.

Drzeworyt z dzieła: „Della celeste Fisonomia di Gio. Battista della Porta“ z r 1627.

i daje nadmiar sił życiowych, co powoduje łatwe wybuchy gniewu.

O ile w horoskopie Mars przejawia się raczej na planie czysto życiowym — o tyle drugi czynnik kosmiczny, działający na słońce — Neptun, jest najzupełniejszym kontrastem do pierwszego — a jego wpływ subtelny nie dociera do życia materialnego i wywiera swe działanie jedynie w niewidzialnych krainach ducha — abstrakcji najwyższej...

Jest to ostatnia z odkrytych planet. Znamy ją dopiero lat kilkadziesiąt... Ale badania astrologiczne wyjaśniły już w dużym stopniu niezwykle działanie tej siły kosmicznej i wpływ, jaki ona wywiera na życie ludzkości.

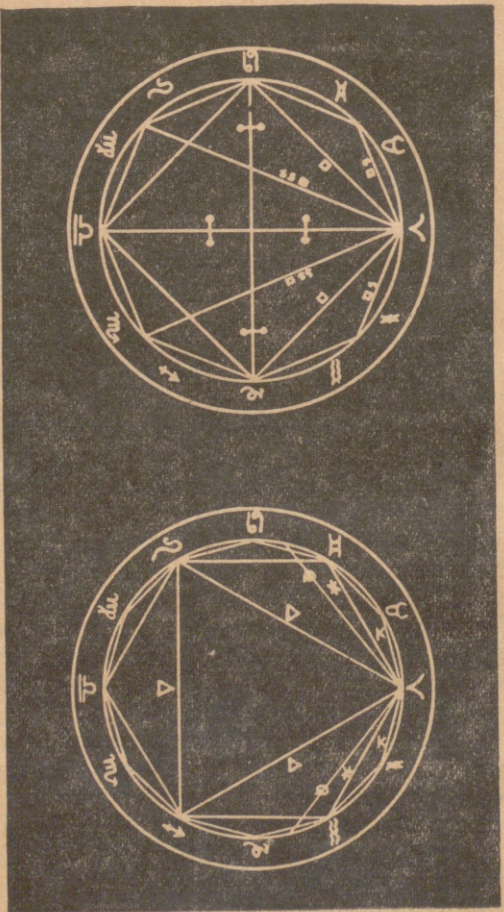
A zaiste jest to wpływ bardzo swoisty, d z i w n y i n i e z w y k ł y.

Neptun jest przedstawicielem najwyższych natchnień wieczności! Jego wpływy w horoskopie człowieka wysoko uduchowionego są wszak kanałami łączącymi duszę bezpośrednio z Bogiem!

Z powodu niskiego stanu — w jakim obecna ludzkość się znajduje — wpływ ten wzniosły bardzo słabo się jeszcze pośród nas manifestuje. Jest to wszak czynnik czystej miłości, przyjaźni idealnej, wiedzy duchowej i łaski boskiej...

Wpływ dodatni Neptuna przejawia się jako objawienia wewnętrzne, silne pragnienie rozwoju duchowego, odczuwanie ukrytych wartości przyrody... Ludzie podpadający pod silny wpływ Neptuna stają się zawsze kanałami sił niematerialnych — i odgrywają ważną rolę w rozwoju duchowym ludzkości. Gdy rozwiną się odpowiednio — mogą stać się narzędziem ewolucji zarówno dla siebie, jak i innych.

Otóż ten Neptun tworzy w horoskopie Marszałka

Szemat uwidaczniający działanie emanacji planetarnych w horoskopie:

Na lewo — (kwadrat) połączenia — aspekty — ujemne
 Na prawo — (trójkąt) połączenia — aspekty — dodatnie.

Piłsudskiego najbardziej dodatnie połączenie ze słońcem, jakie tylko astrologja znać może! Jest to potężny t. zw. „ścisły trygon” — t. j. odległość od słońca do Neptuna wynosi 120 stopni, co daje maksimum dobroczynnego działania planet.

Niewątpliwie w życiu Marszałka jest to jeden z wpływów najważniejszych... i tylko temu potężnemu chociaż niewidzialnemu wpływowi Neptuna zawdzięcza on wielokrotne pomyślnie uratowanie z ciężkich przejść swego życia, a także szczęśliwe wogóle zakończenie swych przedsięwzięć.

Jak mówiliśmy, Neptun symbolizuje Opatrzność, o jego połączenie harmonijne ze słońcem — oznacza, że los sprzyja poczynaniom takiego człowieka i dopomoże mu zawsze — czy w ten, czy w inny sposób. Wpływ ten przyspiesza rozwój duchowy, a może się też okazać, że najwyższa ekspansja świadomości i wzniesienie duchowe nastąpiło dzięki przeżyciom — jakie bardzo byłoby trudno wyrazić w słowach i opisać zrozumiale dla innych.

Umysł takiego człowieka lubi paradoksy i kontrasty życiowe. Jest on lubianym przez innych i jest naogół szczęśliwym — chociaż sam może się nie uważać za takiego.

Ten silny dodatni wpływ Neptuna jest bardzo dobrym i z tego względu, że równoważy zbytnią ekspansję Marsową, gdyż dodatnie działanie Neptuna rozciąga się również i na Marsa.

JAK OBLICZAĆ PRZYSZŁOŚĆ NA ZASADZIE HOROSKOPU.

Mówiliśmy już o tem, że w momencie urodzin dusza ludzka, podobnie do kliszy najczulszej, wyjętej z ciemnego schowanka — momentalnie odbija na sobie i utrwała na zawsze cały rozkład dynamiczny sił kosmicznych naszego systemu planetarnego. W ten sposób powstaje horoskop zasadniczy, który wywiera wpływ swój na całe życie ludzkie.

W nim to zakreślone są wszelkie możliwości życiowe danego człowieka.

Oprócz tego zasadniczego horoskopu — każdy z nas ma jeszcze drugi — postępowy (progresyjny). Aby obliczyć, co się będzie dziać w dziesiątym lub dwudziestym roku naszego życia — bierzemy wydarzenia i zmiany kosmiczne, jakie miały miejsce w dziesiątym lub dwudziestym dniu po przyjściu na świat. Tak więc każdy dzień po urodzeniu człowieka — oznacza jego następny rok życia, a zatem dwie godziny — odpowiadają miesiącowi, a cztery minuty — oznaczają w tym stosunku dzień jeden.

Wobec tego możemy zawsze obliczyć losy każdego człowieka na dany rok, miesiąc i dzień nawet.

Jest to zasada podobna do podstawowego prawa embryologii. Wszak każdy wie, że dziecko w łonie

matki przechodzi wszystkie te stadia, jakie przebywało w swym rozwoju życie na ziemi... A więc, poczynając od jednokomórkowej istoty — zarodka, kończy swój rozwój na człowieku.

Nie należy jednak przypuszczać, że obliczanie przyszłości podług astrologji jest takie proste. Opisyaliśmy tylko jeden z wielu systemów obliczania dyrekcyj (naszych „pass” życiowych), używany ongiś przeważnie przez arabów.

Istnieje jeszcze wiele innych systemów obliczań takich „dyrekcyj”; niezwykle skomplikowane wyliczenia trzeba prowadzić całemi tygodniami, rozwiązując tysiąc kilkaset równań z trygonometrii sferycznej — do każdego horoskopu, o ile się chce przeprowadzić obliczenia w sposób wyczerpujący — sprawdzać jaknajstaranniej wstecz wydarzenia życiowe — aby definitywnie ustalić z przybliżeniem do kilku sekund moment urodzin...

Wszystko to jest pracą skomplikowaną niezwykle, wymagającą nietylko dużej umiejętności i specjalnego wykształcenia, ale również i długoletniego doświadczenia — gdyż astrologja jest przede wszystkim wiedzą doświadczalną, opartą na sprawdzaniu każdego twierdzenia z życiem...

To też nic dziwnego, że skoro takie obliczenia są trudne i kłopotliwe — nie łatwo jest znaleźć kogoś, kto miałby czas je wykonać... no — i posiadał dostateczne doświadczenie i umiejętność. Na tem tle dzieją się ciągle niestety nadzwyczaj liczne nadużycia...

Jak mówiliśmy już — astrologja prawdziwa nie zna żadnego fatalizmu.

Nawet jaknajbardziej szczegółowo i ściśle wyliczone „dyrekcje” horoskopu — nie oznaczają bynaj-

mniej nieodwołalnie — że danego człowieka mają spotkać koniecznie takie lub inne wydarzenia. O ile to są „dyrekcje ujemne” — znaczy to, że przypadek w danym okresie i w pewnym kierunku nie będzie dlań pomyślnym. Nie należy zatem wystawiać się na działanie takiego ujemnego przypadku — a uniknie się złych skutków grożącej ujemnej „dyrekcji”. Natomiast dyrekcje dodatnie należy wykorzystać odpowiednio i w czasie ich działania przejawiać jak-największą aktywność — gdyż nawet najlepsze „dyrekcje” odpowiednio nie wykorzystane — mogą nie przynieść zbyt wielu plusów życiowych...

Niestety — tak się dzieje najczęściej, że podczas dobrych dyrekcyj, kiedy wszystko nam się udaje — trwamy w bezczynności — natomiast zniewoleni koniecznością rozwijamy gorączkową aktywność w okresie działania dyrekcyj ujemnych — kiedy wysiłki nasze nie mogą przynieść rezultatów dodatnich!

Pod tym względem naukowe ujęcie astrologii będzie mogło z czasem oddać ludzkości wielkie przysługi i oszczędzić wiele energii, marnowanej obecnie na próżno...

Może to zresztą i dobrze — że te dyrekcje tak trudno jest obliczać i praca jest niezwykle skomplikowaną. Gdyby każdy mógł orjentować się w swej przyszłości — większość ludzkości popadłaby w rozpacz — a może nawet i w obłęd — gdyż nie dojrzelibyśmy jeszcze do tego duchowo, aby tajemnice losu mogły zostać przed nami odsłonięte przez Opatrzność.

To też kto wie, czy ta niezwykle trudność obliczeń jak i niepopularność jaką cieszy się astrologia, na skutek dokonywanych nieustannie — przez całe tysiącolecia — pod jej płaszczykiem, najzwyczaj-

szych oszustw — nie jest mądrym zarządzeniem Opatrzności, broniącej niedojrzałą ludzkość przed krzywdami, jakie sobie nieświadomie sama mogłaby uczynić.

Wszak wszyscy astrologowie — którzy naprawdę zasługują na to miano — są zdania, że astrologja nie powinna być popularyzowana... Niechaj sobie sama powoli przesiąka w ludzkość — dojrzewającą stopniowo.

Astra inclinans — non necessitans, oto odwieczne hasło astrologji! Gwiazdy tylko predysponują — lecz nie zmuszają!

Nasze przeznaczenie — jest nasz charakter — powiedział słusznie jeden z najznakomitszych astrologów angielskich.

Tak też jest w istocie. Nasze przeznaczenie zmienia się wraz z naszym charakterem!

Człowiek nieuświadomiony, nieopanowany — jest niewolnikiem swego przeznaczenia, które wyraża horoskop. Człowiek zaś rozwinięty duchowo — o silnym charakterze — może zawsze przezwyciężyć wszelkie wpływy ujemne swego horoskopu, jak również zwycięsko zwalczyć najgorsze dyrekcje.

Jak już o tem wspominaliśmy — działanie czynników kosmicznych nigdy nie jest złe dla ludzkości.

To tylko niedoskonałość natury ludzkiej każe nam np. na ujemne dyrekcje Marsa reagować gniewem i podrażnieniem — co powoduje, naturalnie, komplikacje życiowe! Tylko nasz niski stopień rozwoju sprowadza na nas podczas działania ujemnych wpływów Saturna depresję i cierpienie. Wszystkie te wpływy kosmiczne, działające na nasze życie, nie są niczem innem — jak próba, narzucaną nam z góry

przez Opatrzność, a mającą wykazać, czy potrafimy przewyciężyć ujemne działanie rzeczywistości wewnętrzna siłą naszego ducha! To ostatnie jest zawsze możliwe! Wszak celem naszego istnienia na ziemi — naszym najistotniejszym obowiązkiem — jest poddanie życia ziemskiego prawu moralnemu!

Słusznie zatem mawiali starożytni: *Vir pius et prudens vincere fata potest* — „Człowiek prawy i mądry może przewyciężyć los”.

Że można na zasadzie danych astrologicznych trafnie przepowiedzieć przyszłość — tego najlepszym dowodem jest znany podręcznik angielski p. t. „*New Manual of Astrology*” Sepharial’a (W. Gorn Old), którego drugie wydanie, znajdujące się w bibliotece autora, wyszło w roku 1909. Na stronie 140-tej podano tam horoskop ex-cesarza Wilhelma i załączono następujące wyjaśnienie:

Czytamy dosłownie (ściśle przekład):

„Cesarz ma horoskop jaknajbardziej niepomysłny, a podczas jego panowania cesarstwo niemieckie będzie cierpieć przewroty, jakich nawet cienia nie doświadczało dotychczas. Przeznaczeniem cesarza Wilhelma jest utracenie prawie wszystkich swych posiadłości. Nie będzie on nigdy monarchą popularnym. Mars na środku nieba wciągnie go w kłótnie nieustanne, a słońce w opozycji do Saturna pozbawi go mocarstwowej władzy. Małżonkę swą utraci nagle. Nie jest nieprawdopodobnem, że jego terytorja przejdą w ręce Francji i Rosji; to właśnie są te oba państwa, które będą walczyć o władzę nad cesarstwem, jakiej Kajzer nie jest w stanie utrzymać”.

Nic bardziej niepomysłnego i mniej królewskiego, jak ten horoskop Kajzera — za wyjątkiem może tu-

reckiego sułtana — nie da się znaleźć pośród horoskopów panujących Europy.

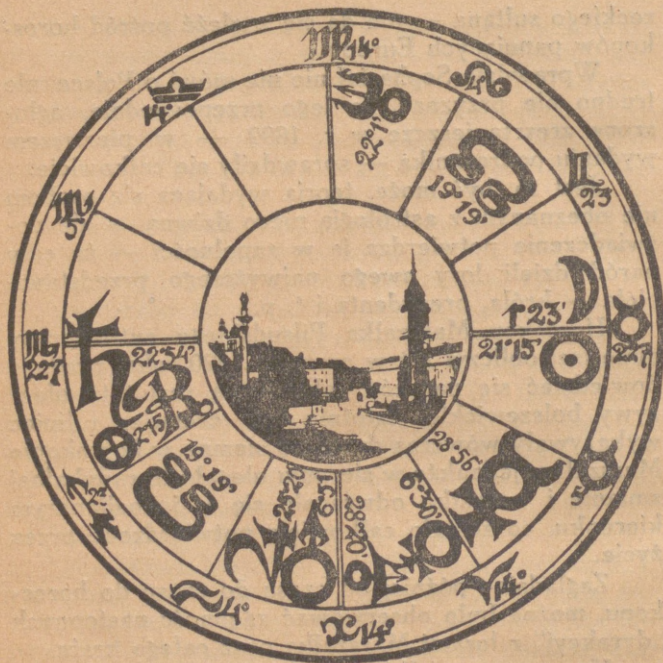
Wprawdzie Sepharial nic nie mówi o Polsce, ale trudno nie przyznać, że jego przepowiednie, ogłoszone zresztą jeszcze w r. 1899 — w pierwszym wydaniu podręcznika — sprawdziły się całkowicie.

Jest to, być może, teoria wydająca się osobom nie obeznanym z astrologią nieco dziwną — ale doświadczenie potwierdza ją w zupełności — że cały naród dzieli losy swego najwyższego przedstawiciela — króla, prezydenta i t. p.

Horoskop Marszałka Piłsudskiego autor pracy niniejszej obliczył już w czerwcu 1920 roku, pragnąc dowiedzieć się naprzód, jakie będą rezultaty ofensywy bolszewickiej. Istotnie maj, czerwiec i lipiec wykazywały wówczas dyrekcje ujemne w horoskopie Marszałka, jednakże w sierpniu ulegało to radykalnej zmianie i wszystko odwracało się w jaknajlepszym kierunku, co zostało całkowicie potwierdzone przez życie.

Zagłądając później od czasu do czasu do horoskopu, można było obserwować zgodność następnych „dyrekcyj” z losami Marszałka oraz całego kraju.

Ku swemu wielkiemu zdziwieniu — wziąwszy do ręki horoskop Marszałka Piłsudskiego w pierwszych dniach marca 1926 r. — autor zauważył tam dwie doskonałe dyrekcje słońca, obiecujące wybitną passę powodzenia na lata najbliższe. Było to tak frapujące, że autor podzielił się niezwłocznie tą nowiną ze swymi znajomymi, wieszcząc wszystkim, że Marszałek wkrótce wraca do władzy i będzie rządził Polską. Słyszeli to, między innymi — hr. S. Przeździecki, p. A. Chełmicki, pułk. Wieniawa - Długoszewski, hr. A. Sobański i inni.

1926.12.V. 7h.23m.p.m.

Horoskop wejścia Marszałka Piłsudskiego
do Warszawy w d. 12/V 1926 r.
obliczony i narysowany przez autora.

Dobre te „dyrekcje”, jak widzimy — trwają do dzisiaj.

Załączony horoskop wejścia Marszałka Piłsudskiego do Warszawy przedstawia mapę nieba dnia 12 maja 1926 roku — minuta przed siódmą wieczorem (za podstawę obliczenia był wzięty właściwy czas warszawski, różniący się od obowiązującego u nas obecnie czasu berlińskiego o 24 minuty).

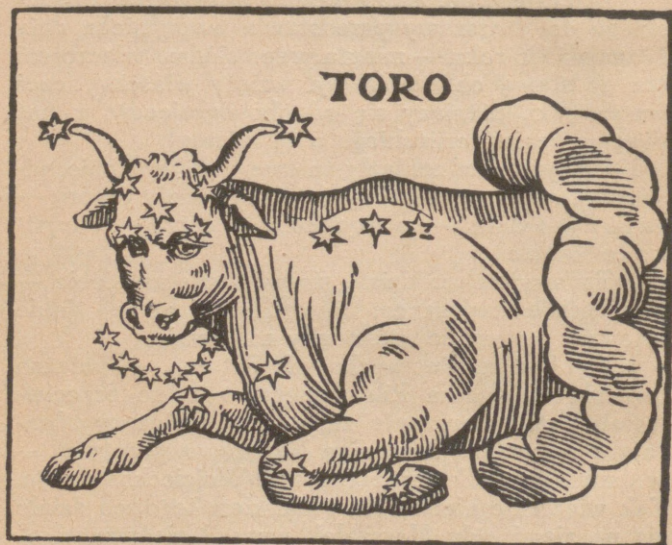
I jeszcze raz znalazły tu swe potwierdzenie odwieczne maksymy starożytności: „gwiazdy u góry — gwiazdy na dole” — „wszystko co w górze — wszystko to w dole”.

To bowiem, co działo się wówczas na niebie — było ściśle związane z wydarzeniami — jakie w owym momencie zachodziły na ziemi.

Na horyzoncie wschodził Saturn — potężna gwiazda Marszałka Piłsudskiego — a po przeciwległej stronie horyzontu zachodziło słońce, wyobrażające najwyższą ówczesną władzę w państwie — w danym wypadku prezydenta S. Wojciechowskiego. Tak więc całe niebo było świadkiem tego, co działo się na ziemi: gdy Marszałek wznosił się wzwyż — prezydent zstępował w dół.

Trzeba jednakże dodać, że poprzedniego dnia miał miejsce nów księżyca w znaku Byka — do którego astrologowie od czasów niepamiętnych odnoszą Polskę. Otóż nów ten był bardzo ciężki z punktu widzenia astrologicznego: miał trzy połączenia ujemne — z Jowiszem, Neptunem i Saturnem — co niewątpliwie wyobrażało głębokie wstrząśnienia, jakie wówczas przeżywało całe społeczeństwo.

Jakie będą dalsze losy Marszałka Piłsudskiego? Oczywiście pomyślne — każdy wszak podręcznik astrologiczny zapewnia, że człowieka urodzonego

Symboliczne wyobrażenie znaku Byka, do którego astrologowie od czasów najdawniejszych odnoszą Polskę.

Z dzieła: „Della celeste Fisionomia di Gio.
Battista della Porta“ z r. 1627.

z pozycją słońca w znaku Strzelca czeka długie życie i powodzenie.

Na zasadzie horoskopu i jego „domów” możemy powiedzieć również o tem, jakie będzie zakończenie życia Marszałka Piłsudskiego.

Domem czwartym horoskopu — wyobrażającym „koniec wszystkiego” — rządzi znak Wenery — znak Byka.

Obiecuje to:

„Bardzo szczęśliwy i spokojny okres pod koniec życia zarówno w tem, co dotyczy powodzenia, jak i pod względem otoczenia, komfortu etc. Człowiek taki pod koniec życia znajdzie się w daleko lepszych warunkach i daleko pomyślniejszem otoczeniu, niż dotychczas. Otaczać go wówczas będą ludzie doń głęboko przywiązani, pragnący spełniać wszelkie jego życzenia. Wpływ ten dodatni zapewnia również pomyślne zakończenie każdej sprawy, która wówczas interesować będzie danego człowieka”.

(Alan Leo's Astrological Text Book's, Tom VI, paragraf 338, strona 127).

Biblioteka

11267/1

Naukowa